

Gunnar Mohr, HB:

Eg fekk lætt spæl

Dagsins maður á sigursliðnum var uttan iva framherjin Gunnar Mohr, ið skoraði bæði málini. Og tað eru málini, ið telja, men tað var næstan alt hitt, ið taldi meira: hann var alla somlu tíðina ein hottan ímóti B71-verjuni, skjótur, eyga fyri plaseringum og eyga fyri bóltinum, tá tær longu avleveringarnar komu. Og hetta var óivað ein av høvuðsgrundunum til, at B71 hevði so trupult við at koma inn í dystin — ikki minst aftan á málini, tá teir noyddust fram. Gunnar var alla tíðina ein hottan, sama hvussu einsamallur hann var.

Og so málini, — eydnan var við, gamani, men tað

er ein av høvuðsdygdunum hjá einum framherja: at taka av, tá eydnan bjóðar seg fram. Men HB-herjin dylur ikki fyri, at hann var ovfarin av, hvussu lætt spæl hann fekk:

— Eg skuldi liggja mest uti í høgri síðu, so eg antin lá uppát Jákup ella tók lb við út, og tað riggaði rættiliga væl, sigur Gunnar Mohr. Tað gekk væl at koma oman á bakstrikuna og fáa bóltarnar innfyri ella at finna ein stuðulsleikara, sum kom aftanfrá.

Gunnar Mohr heldur, at tað yvirhøvur var lítið um í B71 hetta kvöldið, uppdekkingin var so sum so, bæði á miðjuni og heilt afturi, og ein leikari sum Róin Clementsen var langt niðanfyri tað vanligu.

— Málini vóru kanska bilig, men vit høvdu tikið á teimum alla tíðina. Tá fyrra og serliga seinna málið var komið, ívaðist eg onga løtu í, at vit fóru at vinna dystin, endar Gunnar Mohr.

ówh

Jákup Joensen, B71:

Seinna málið avgjórði dystin

Jákup Joensen, vinstri vongverji hjá B71, forerdi HB bóltin, tá seinna málið kom.

Hvat hendi har, Jákup?

J.J.: — Vit høvdu tamarhald á situationini. Eg spældi aftur til Róin, og so veit eg ikki ... eg haldi hann svav, og so kom Gunnar imillum.

Var tað ikki bytt gjørt av tær?

J.J.: — Eg veit ikki, Róin vendi í hvussu er rætta vegin — burtur frá málinum. Tað rættasta var kanska, at eg fekk bóltin langt burtur.

Og málið avgjórði dystin ...?

J.J.: — Ja, tað haldi eg. Tað fyrra málið var eisini ein foreing, har vit ikki fingi bóltin burtur.

Hvat segði Róin aftan á — var hann illur?

J.J.: — Nei, tað veit eg ikki, hann segði einki, slikt er hent okkum fyrr ...

Hevði tú ikki stórar trupulleikar av at halda Gunnari?

J.J.: — Eg fór skeivur av einum tveimum bóltum, men annars var einki, haldi eg.

Hann slapp inn um teg fleiri ferðir ...

J.J.: — Jú, jú, men sleppa inn um og so fáa nakað burturúr, tað er hvør sitt. Og hann fekk ikki nógv burturúr ...

HB: Vinnari av Løgmannsteypinum 1989

Aftast frá vinstri: Jóhan Nielsen, venjari, Petur Slynne, Høgni Joensen, Jóannes Jakobsen, Rói Arting, Jonleif Sólster, Niels Pauli Jacobsen, Uri Arge, Grímur Vang og Magnus Magnussen, hjálparmaður.

Fremst frá vinstri: Gunnar Mohr, Bjarni Jacobsen, Oddbjørn Joensen, Kaj Leo Johannesen, Ingi Rasmussen, Bogi Dam, Jan Dam og Hartvig Joensen.

Poul Michelsen:

HB var drúgvvari!

Hvat dæmði tær finaluna? spyrja vit Poul Michelsen, borgarstjóra í Havn og fyrrverandi HB-leikara, beint sum dysturin er brikslaður av.

P.M.: — Hendan finalan var ikki so goð sum tann fyrra, men hon var kortini sera spennandi. Hetta eru tey bæði liðini, sum leika tann besta tekniska fotbóltin í Føroyum — eingin ivi um tað.

Og úrslitið?

P.M.: — Tað var í lagi og eg eri sjálvur sera fegin um tað. Eg haldi, at HB var drúgvvari allar vegir í kvöld, hóast sandingarnir ongantið voru vandaleysir.

Í seinna hálvleiki, — ívaðist tú nakra løtu í, um HB kundi missa leiðsluna?

P.M.: — Ja, tað gjørði eg, tí sandingarnir eru rættiliga góðir, so eitt mál til teir kundi beinanvegin gjørt dystin meira opnan aftur.

Heldur tú, at hetta úrslitið fer at fáa

nakran týðning fyri landskappingina?

P.M.: — Tað hevur verið stíggjur í hjá HB í seinastuni, so eg vildi hildið, at sigurin á just sandingum kann stabilisera liðið. Hvønn týðning úrslitið fær fyri sandingar er trupult at siga ...

So stóran, at FM-spurningurin er pára opin, tá liðini hittast á Sandi 24. sept.?

P.M.: — Nei ..., tað ..., tað tori eg ikki at siga ...

Takk fyri!

ówh